

Милорад Калезић

ЖЕНО, НЕ БУДИ ПТИЦА

Жено, буди гора, буди јужна дуга, буди семе крина,
буди реч уз вино;
Буди ошров, мила, и звездана куга; концерн буди,
лепа виолино.
Буди смех водени у поспаном киши, буди ноша ветра,
буди луда жица,
Буди моја рака, мој мрамор највиши; буди плаво
крило, ал' не буди птица

Јер та птица ћудна уме да се сели и жели да кљује
по северном лешу
Јер та птица неће гнездо да удели. Она наследника
рађа у јајету.
Жено буди ичела, и врбине косе, буди жар лейтира,
скуљај вајру свица
Појиј моје очи у две капи росе, буди јесен зрела,
ал' не буди птица.

Не, не буди птица и не жели јаћа, у мојој ћеш
исми наћи бело гнездо
Ишкано од коже са мојега враћа, Ту умири себе,
излежена звездо
Хранићу те гладну менама месеца, појићу те жедну
млеком од лапшица,
Облачена бићеш крзном голог свеца, Жено, буди гола,
ал' не буди птица.

Жено, буди гора, буди јужна дуга, буди семе крина,
буди реч уз вино;

